

موضوع: نهى از آزار و اذیت کردن پیامبران

ایه 57 سوره مبارکه احزاب

«إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذِنُونَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ لَعْنَهُمُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالآخِرَةِ وَأَعْذَّ لَهُمْ عَذَابًا مُّهِينًا»

ترجمه: همانا کسانی که خدا و رسولش را آزار می‌دهند، خداوند در دنیا و آخرت آنان را لعنت می‌کند، و برای آنان عذاب خوار کننده‌ای آماده کرده است

شان نزول

از طریق عوفی از ابن عباس نقل شده که این آیه درباره کسانی نازل گردیده که پیامبر را به خاطر ازدواج با صفیه دختر حی بن اخطب مورد سرزنش و شماتت قرار داده بودند و نیز جوییر از ضحاک او از ابن عباس نقل نماید که درباره عبدالله بن ابی و عده ای نازل شده که در افک عائشه شرکت داشته اند

نکته ها

آزار خداوند، یعنی انجام کاری بر خلاف خواست و رضای او که به جای جلب رحمت الهی، غصب و لعنت خداوند را به دنبال دارد شاید مراد از اذیت خدا، اذیت بندگان خدا باشد، نظیر قرض دادن به بنده که قرض دادن به خداست، و مراد از اذیت کردن پیامبر صلی الله علیه و آله تکذیب و تهمت و برخورد بی‌ابانه با آن حضرت و اذیت کردن اهل بیت اوست، همان گونه که در چند روایت آمده است که پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله فرمود: «فاطمه بضعه منی فمن اغصبه اغضبني» «۱» فاطمه پاره‌ی تن من است، هر که او را خشمگین سازد مرا به خشم آورده است

پیام ها

«يُؤْذِنُونَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ» بنده‌ی مخلص به جایی می‌رسد که رنجاندن او، رنجاندن خدا می‌شود بخشی از کیفر توهین و تحقیر و آزار و اذیت اهل ایمان، در همین دنیا ظاهر می‌شود. «لَعْنَهُمُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا چون هدف ایدا کننده اهانت است، کیفر او نیز اهانت در آخرت است. «عَذَابًا مُّهِينًا»